

«No em volien»: el comiat amarg de Josep Bou

El regidor ha assegurat que el PP va orquestrar un "circ mediàtic" contra ell i ha assegurat que no trucarà cap porta, però no la tanca a ser candidat de Vox

Josep Bou | Adrià Costa

Com un plor. La compareixença de **Josep Bou** d'aquest dimecres a l'Hotel Duquessa de Cardona, explicant les raons per les quals ha decidit **no postular-se de nou com a alcaldable del PP**, ha estat el penúltim capítol d'un llarg serial que han protagonitzat el regidor i el PP des de gairebé el moment inicial de la seva complexa relació. Ha estat un **comiat amarg** ple de retrets en què l'emoció ha aparegut més d'una vegada. Ha assegurat que continuarà com a regidor i mantindrà la seva adscripció al grup popular. De cara a les municipals del 2023, Bou ha dit que **"no trucarà a cap porta"**. Per afegir tot seguit que "ara, si em venen a buscar, ja parlarem".

El cap del grup del PP a l'Ajuntament de Barcelona, Josep Bou, ha assegurat que des de l'endemà de la seva elecció com a regidor, el 2019, va notar que **"no el volien"**, sense saber exactament perquè. Potser pel seu caràcter "independent", ha aventurat, acusant el PP d'haver orquestrat un **"circ mediàtic"** contra ell. Bou ha explicat que no ha parlat amb **Alberto Núñez Feijóo** abans d'anunciar la seva decisió, i que Feijóo tampoc ha fet cap gest per parlar amb ell.

Ha explicat aspectes de la seva decisió, destacant el fet d'haver estat cridat pel PP sense que ell es postulés: **"No he estat un arribista"**. Ha donat molts detalls del buit que, segons ell, el partit li ha fet durant els darrers anys: "Se m'ha amagat a les xarxes socials, s'han fet actes, com un amb **Díaz Ayuso** en què no se'm va convidar i van posar una cadira amb el meu nom, buida, perquè semblés que no hi volia anar".

Bou ha dit només començar que venia amb propòsit distès, "**sense trencar res**". Però ha deixat a caldo el PP català, que ha diferenciat completament del PP espanyol. "Són dos partits completament diferents", ha asseverat amb contundència. Però s'ha mostrat predisposat a mantenir una relació respectuosa amb **Óscar Ramírez**, l'altre regidor del PP a Barcelona.

Un fitxatge de Casado

Va ser **Pablo Casado**, fins ahir líder del partit, qui el va fitxar per dur la nau dels populars en unes municipals que es preveien molt difícils, l'any 2019. Sembla que Casado, un producte del PP madrileny més aznarià, va quedar seduït de qui era president d'Empresaris de Catalunya, grup antiprocés fundat per Bou. El seu estil abrandat i la seva defensa d'una espanyolitat sense complexos -amanida, això sí, de l'afirmació d'una catalanitat que venia d'ancestres llunyans- el va captivar.

Però aviat es va fer evident que Bou només agradava a Casado. La direcció del PP català es va haver d'empassar un fitxatge en què hi va tenir ben poc paper. El caràcter independent de Bou va molestar d'immediat l'aparell del partit, amb **Alejandro Fernández** al capdavant. Als més aznarians, com **Cayetana Álvarez de Toledo**, les afirmacions de Bou sobre la seva família de cognoms catalans li molestava, com també un estil populista que xocava amb Álvarez de Toledo. Tampoc els **fernandistes** el veien amb simpatia, molestos per les sortides de Bou, com els seus salts en manifestacions.

Es dona la paradoxa que el fitxatge de l'empresari va acabar sent una de les poques apostes de Casado que li van sortir bé. Al capdavant, malgrat (o potser gràcies a això) el seu **estil imprevisible**, va assolir el quasi impossible 5% dels vots per ser presents a l'Ajuntament de Barcelona.